

de nye saaledes, at de helt eller delvis beklædes af de samme Dommere som de sidstnævnte, samt saaledes, at de kollegiale Domstole, der senere skulle bortfalde, i Overgangstiden ikke behøve at være besatte med det fulde, lovbestemte Antal Dommere..

B. F. t. L. om den borgerlige Retspleje.

A. Almindelige Bestemmelser.

1. *Retternes Virkekreds.* Hovedreglen er efter Udkastet den, at enhver Sag kun skal kunne føres gennem to Instanser, saaledes at de Sager, som begynde ved Landsretten, skulle kunne paaankes til Højesteret, medens de Sager, som begynde ved Underretten, kun kunne paaankes til Landsretten, se videre nedenfor pag. 71. *Hvilke Sager skulle da anlægges ved Underret og hvilke ved Landsret?* Til Underret henlægges Sager angaaende private Formuerettigheder eller offentlige Afgifter, naar Sagens Genstand ikke overstiger 400 Kr., og fremdeles uden Hensyn til Værdien: Sager angaaende Servituter og partielle Brugsrettigheder, Sager efter Veksel eller lignende klart Skyldgrundlag, Skilsmisssager, Sager til Mortifikation af Panteobligationer med Pant i fast Ejendom, Paternitetssager og privat forfulgte Straffesager (o: Injuriesager m. m.) Alle andre borgerlige Sager høre for Landsret; dog staar det altid Parterne frit for at vedtage Underretsbehandling, ligesom Indklagedes Udeblivelse fra Forligsmægling i en Landsretssag, hvilken Forligsmægling foregaar ved Underretten, giver Klageren Ret til at faa Udeblivelsesdom ved denne.

2. Med Hensyn til *Værneting* holder Udkastet sig i Hovedsagen til den gældende Regel, at et Søgmaal skal anlægges ved Sagsvolderens Hjemting, saavel som til de i den gældende Ret hjemlede Undtagelser derfra. Dertil føjes dog forskellige nye Regler, blandt hvilke fremhæves: Den, der under et Ophold i en Retskreds har paadraget sig en Forpligtelse, som skulde opfyldes der, inden han forlod Retskredsen, kan i den Anledning søges der, uagtet han ved Stævningens Forkyndelse ikke er til Stede i Retskredsen. Fremdeles skal en Indlænding, som ikke har Bopæl noget Steds i Riget, og hvis Opholdssted ikke vides, altid kunne søges ved Retten paa det Sted her i Landet, hvor han vides sidst at have boet eller opholdt sig. Sogsmaal til Fyldestgørelse af Panteobligationer i fast Ejendom kunne uden særlig Vedtagelse derom anlægges ved den pantsatte Ejendoms Værneting. Det saakaldte „Ad-